

Nedejme si vytunelovat Vánoce!

„Přišel do svého vlastního, ale jeho vlastní ho nepřijali. Těm pak, kteří ho přijali a věří v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi. Ti se nenarodili, jen jako se rodí lidé, jako děti pozemských otců, nýbrž se narodili z Boha.

A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy.“ (Jan 1,11-14)

Rok co rok jsme svědky toho, jak se z Vánoc vytrácí jejich duchovní podstata. Svátky, které mají přinášet pokoj a vnitřní usebrání, přinášejí spíše shon a nervozitu. V tomto období stoupá nejenom počet dopravních nehod a jiných incidentů, ale také počet sebevražd. Možná si řeknete, že nás křesťanů se to netýká. Některých křesťanů možná ne, ale těch je zoufale málo. Nejsm si jistý, jestli mezi ně vždycky patříme.

Před časem jsem si všimnul sloganu: „Aby vaše Vánoce byly značkové, musíte...“ – samozřejmě nakupovat pouze značkové zboží. Napadá mě souvislost s kontrolou vietnamských tržnic, kterou za asistence policie tam dost často provádí celníci a inspektoři

obchodní inspekce. Pokaždé zabaví za několik milionů padělků, které se tito podnikavci snaží prodat pod hlavičkou značek věhlasných firem. Jejich podvodnická vynalézavost je opravdu zarážející. Vědí, že podvádí, vědí, že jim hrozí trest, přesto vytrvale podvádí dál.

Jistě si nemusíme zdůrazňovat, že Vánoce se obejdou bez značkových věcí, byť by jejich kvalita byla jakkoliv vysoká, ale neobejdou se bez Ježíše.

Chceme-li prožít Vánoce plné radosti a pokoje – té nebeské radosti a Božího pokoje, dobře se dívejme, co všechno přinášíme do našich domovů, co všechno chceme mít na štědrovečerním stole, aby nebeští inspektoři, kdyby se náhodou objevili, nemuseli vyházet

do kontejnerů marnosti všelijaké pohanské tretky, byť je máme ozdobené značkou křesťanství.

Ještě horší jsou věci, které přímo hyzdí Vánoce. Jsou to naše nevyznané hříchy a neodpuštěné křivdy.

Štědrý večer prověří náš vztah k Bohu, ale také naše vztahy k našim nejbližším. Nečekejme, že nános této špíny vyčistí ten druhý. Začněme sami a možná se ten druhý přidá.

Nejpopulárnější vánoční koledou je bezesporu Tichá noc. Vede nás do Betléma, abychom si tam u jesliček uvědomili, co se to vlastně stalo, že na sebe vzal lidské tělo a dokonce se narodil ještě pod lidskou úroveň – narodil se v chlévě, mezi zvířátky. To proto, aby za ním mohli přijít i ti nejchudší i ti nejnižší postavení – samozřejmě, že to platí

i v rovině duchovní. I ten největší hříšník může se svojí špínou do chléva, kde jej čeká odpuštění a cesta do chrámu Božího.

Tichá noc nás však vybízí také k tomu, abychom se sami utišili, abychom mohli uslyšet tichý Boží hlas, který je určený pouze nám.

Nenechme se vtáhnout do oslavy pohan-ských Vánoc, které jsou vytunelované o to nejdůležitější, o samotného Pána Ježíše.

Přeji vám, abyste v tichu svého srdce uslyšeli andělské zpěvy. Přeji vám, abyste uslyšeli především tichý Ježíšův hlas, ten ať vás potěší a povzbudí a také vede k těm, kteří ještě Jeho hlas v tom dnešním chaosu nezaslechli.

JK

Novým hlavním kaplanem Českého velkobailiviku je Jeho Eminence PhDr. Miloslav kardinál Vlk, emeritní pražský arcibiskup. Do funkce ho slavnostně uvedl duchovní protektor Řádu a udělil mu církevní velkokříž.

Investitura na Strahově

Dne 9. listopadu 2013 se po mnoha letech opět konala řádová investitura v Praze. Měli jsme tu čest uvítat mezi námi duchovního protektora našeho Řádu, Jeho Blaženost patriarchu Řehoře III., a Jeho C. K. Výsost arcivévodu Andrease Salvatora von Habsburg-Lothringen, jako pověřeného osobního zástupce velmistra Řádu. Slavnost se uskutečnila v bazilice Nanebevzetí Panny Marie na Strahově. Na tomto

místě se sluší poděkovat Královské kanonii premonstrátů a především J. M. opatovi Michaelu Pojezdnému za laskavé poskytnutí chrámu.

Jako základna nám posloužil Lindner Hotel Prague Castle v těsném sousedství kláštera. Zde již v dopoledních hodinách proběhla tisková konference s J. B. patriarchou Řehořem. Ve 14.30 pak od hotelu vyšel dlouhý průvod účastníků investi-

tury, v čele s procesním křížem, mečem a vlajkami. Když průvod vstoupil do kostela, zazněly z kůru tóny preludia k „Te Deum“ od Marc-Antoina Charpenitiera. Následovala latinská pontifikální mše svatá s hudebním doprovodem Korunovačnické mše od W. A. Mozarta. V přítomnosti duchovního protektora Řádu byl hlavním celebrantem emeritní pražský arcibiskup Jeho Eminence PhDr. Miloslav kardinál Vlk, koncebrovali řeckokatolický exarcha mons. Ladislav Hučko a velmistr Řádu křížovníků s červenou hvězdou PharmDr. Josef Šedivý, O.Cr. Kázáním posloužil J. B. patriarcha Řehoř, s dokonalým překladem ThDr. Petra Vinše.

Investitura se konala až v závěru bohoslužby. Po oficiálním zahájení chev. prof. Dr. Alešem Blumou, GCLJ, posvětil otec kardinál insignie a postulanti složili slavnostní přísahu. Duchovní protektor Řádu, Jeho Blaženost Řehoř III., pak předal Jeho Eminenci kardinálu Vlkovi řádový velkokříž a ustanovil ho hlavním kaplanem české jurisdikce. Poté Jeho císařská a krá-

lovská Výsost, arcivévoda Andreas Salvator Habsburg-Lothringen, v zastoupení J. E. velmistra intronizoval PhDr. Ludvíka hraběte Belcrediho do úřadu českého velkopřevora. Ten složil přísahu na meč a přijal požehnání od otce kardinála a patriarchy. Následně arcivévoda intronizoval nového českého velkobailiva, chev. Ing. Davida Miřejovského. I on složil přísahu na meč a přijal požehnání od kardinála a patriarchy.

Další průběh investitury byl již v rukách nově ustanovených hodnostářů. Ti postupně přijali do Řádu postulanty a povýšili dosavadní členy. Byli pasováni čtyři rytíři. Vrcholem investitury bylo vyznamenání dvou dlouholetých členek Řádu. MUDr. Henrieta Tondlová přijala řádový velkokříž, dáma Vilma Kočová záslužný velkokříž. Zazněl chvalozpěv „Te Deum laudamus“ a řádová hymna. Duchovní protektor pak udělil všem přítomným požehnání v rodném jazyce Pána Ježíše, v aramejštině. Poté se seřadil průvod, který za zvuků slavnostního pochodu z ora-

toria „Juda Makabejský“ od G. F. Händla (melodie písně „Buď Tobě sláva“ z církevních kancionálů) vyšel z kostela.

Po nezbytném skupinovém fotografování se účastníci vrátili do hotelu, kde se konala slavnostní večeře. Po oficiálním úvodu s předáváním diplomů a slavnostními přípitky pokračovala do pozdních večerních hodin neformální zábava. Účastníci se rozcházelí spokojeni a obohaceni o nevšední zážitky.

Komu všemu za tuto skvělou akci poděkovat? Jistě především Pánu Bohu. Jemu patří dík za všechno, za každý okamžik, co prožíváme. Královské kanonii premonstrátů a jejímu opatovi. Strahovským muzikantům a zpěvákům. Personálu Lindner Hotelu Prague Castle. A v neposlední řadě hlavnímu organizátorovi investitury, dnes již emeritnímu velkobailivovi prof. Dr. Alešovi Blumovi, GCLJ, který vše již od počátku léta připravoval, byl režisérem celé slavnosti a dokonale řídil realizační tým investitury.

VN

Slavkovské dny smíření 2013

Mám-li zavzpomínat na začátky Slavkovské iniciativy smíření, nemohu nevzpomenout na svatolazarského rytíře Ing. Jana Špatného.

Bylo to v lednu 1996, kdy jsme spolu s P. Františkem Holečkem navštívili Historické muzeum ve Slavkově u Brna, jehož ředitelem byl v té době právě Honza Špatný. Mluvíli jsme o různých záležitostech, ale když

vzpomněl návštěvu tehdejšího prezidenta Václava Havla, zmínil se také o jeho poznámce na závěr návštěvy: „Pane řediteli, máte to tu pěkné, ale při všech těch památkách a oslavách vám tady schází, jak bych to řekl, takový ten duchovní rozměr.“

Společně jsme pana prezidenta pochválili, ale k jeho poznámce jsme se vrátili, až když jsme se chystali k odchodu. Mluvíli jsme o lazariánech, o šlechtě a jejím novém poslání, o ekumenických aktivitách, především o připravovaném mezinárodním ekumenickém setkání ve Štýrském Hradci na téma „Smíření jako Boží dar a pramen nového života“. Když zaznělo slovo „smíření“, všichni jsme najednou pocítili, jak silně rezonuje v našich srdcích.

Odchod se odložil a začalo něco jako „brainstorming“ – byla to však nejenom bouře mozků, ale i bouře srdcí. Shodli jsme se na tom, že památku padlých během „Bitvy

tří císařů“ nejlépe uctíme, když na pozadí těchto nesmyslných lidských jatek, způsobených nesmířením, postavíme smíření v Ježíši Kristu. Vždyť všichni zúčastnění, snad až na nějaké mizivé procento, byli křesťané! Kde se poděly jejich křesťanské ctnosti, když se byli schopni tak nemilosrdně vraždit?

První kroky byly nesmělé, ale když se touto myšlenkou, kromě představitelů většiny církvi, nadchla i část starostů z Dobrovolného sdružení obcí Ždánického lesa a Politaví, pochopili jsme, že se zrodilo něco nečekaně krásného a užitečného.

Rytíř Jan Špatný se však do historie Slavkovské iniciativy smíření nesmazatelně zapsal ještě jiným, pro mnohé nepochopitelným způsobem.

Jako zdatný historik znal velmi dobře nejen důsledky „Bitvy tří císařů“, ale i důvody těchto nesmyslných jatek. Věděl také, že

smíření se nedá dosáhnout proklamacemi, ani sebelepšími programy, ale že se musí prožít. Zároveň si uvědomoval, že smíření je proces, který si vyžaduje oběti. Když se jednou ve své kanceláři modlil, pocítil touhu přinést obět nejvyšší a nabídnul Bohu sám sebe a Bůh tuto obět přijal.

Odešel mladý, ve věku 51 let, ale zanechal za sebou nesmazatelné stopy naděje, která pramení přímo z nebe. I kdybychom pomínuli jeho ostatní zásluhy, které jsou nedocenitelné, jeho strhující příklad sebeobětování je pro nás trvalou výzvou, na kterou nesmíme zapomenout.

Nesmíme na to zapomenout především my, členové Vojenské-
ho a špitálního řádu

sv. Lazara Jeruzalémského. Vždyť i našim posláním je jednota křesťanů. A jedinou cestou, která k tomu vede, je smíření v Ježíši Kristu.

Významné podpory Slavkovské iniciativě smíření se od Řádu dostalo po návštěvě bailiva Moravskoslezského bailiviku PhDr. Jiřího Pořízky, BSc., GCLJ. Spolupráce se stále více prohlubuje a od letošního roku Řád tuto iniciativu podporuje také finančně.

Letošní Slavkovské dny smíření se konaly již po sedmácté. A protože je lichý rok, konaly se v jedné z obcí Dobrovolného sdružení měst a obcí Politaví a Ždánický les. V sudých letech probíhají přímo ve Slavkově u Brna.

S ohledem na jubilejní cyrilometodějský rok – 1150. výročí příchodu sv. Cyrila a Metoděje na Moravu – bylo i téma letošního setkání věnováno jejich odkazu.

Program začal seminářem na téma „Odkaz soluňských bratří pro současnou dobu“. Hlavním řečníkem byl dlouholetý příznivec Slavkovské iniciativy smíření a hlavně v prvních letech aktivní účastník, v současné době poslanec Národní rady SR, Dr. Jozef Mikloško, DrSc.

S velkým ohlasem se setkala poselství bailiva PhDr. Jiřího Pořízky, GCLJ, které s jeho svolením přikládám:

Mám za to, že my, věřící křesťané, dnes žijeme v převratné době. Převratnou se stala nástupem papeže Františka, jehož program můžeme chápat jako druh manifestu. Po staletí neměnných vatikánských struktur se nový papež chopil úkolu reformy. Z kardinálského kolegia vybral 8 členů reprezentujících různé světadíly, kteří mu v zamýšlených změnách mají pomoci.

Vatikánská banka, která byla v evropském kontextu pokládána za šedý a netransparentní ekonomický ústav, již vypověděla nedobrych 900 kont. Centristická kurie se chvěje. Církev se má zbavovat pompéznosti a apoštolskou chudobu si bere za příklad.

Islamisté tvrdí, že jejich postup je ve smyslu starého zákona – oko za oko, zub za zub – zcela v pořádku. V tomto pojetí se ovšem lehce může stát, že za jeden zub se pomstí zuby deseti. Tento program je reciproční, tedy lidský pokus o symetrii spravedlnosti.

Uprostřed autor článku, vlevo starostka Velešovic Ing Zdena Šprtová, vpravo Dr. Jozef Mikloško

Tato změna se s velkou pravděpodobností dotkne i rytířských řádů, kterým v posledních staletích ubývalo funkce a přibývalo dramatické teatrálnosti.

Hovořím zde především o rytířských společenstvích, jak je Řád Maltézský, který má dnes po světě kolem 12.000 členů. Rytíři Božího hrobu dosahují rekordního počtu 28.000 členů, Němečtí rytíři pouze 1500 a Lazarští rytíři mají čtyři tisíce.

Nejnámější – Maltézský řád se věnuje charitě a zdravotnické službě. V Německu na dálnicích můžete jejich vozy Malteser Hilfe často potkat. Řád Božího hrobu se stará hlavně o křesťanské školství v Palestině, Němečtí rytíři o péči pro seniory a nemocné na německy mluvícím území a Lazariáni jako jediný řád stejného původu z křižáckých tažení v Palestině je jedinou charitativní společností ekumenickou.

Proto jako členové této organizace dnes právem doufáme, že my příslušníci římsko-katolické církve účastní zmíněných papežských reforem, budeme moci dělat více, než jen rozdávat almužnu pochopení a v nadřazenosti pohlížet na své evangelické bratry v Kristu. My můžeme přistupovat k eucharistii v protestantských kostelech, naši bratři v našich nikoliv.

V dobách jako je dnešní – v čase islámské expanze, kdy útoky na křesťanské entity jak na Blízkém východě, tak i v severní Africe se každým dnem množí – je nutno znovu reflektovat naši dávnou tradici. Před týdnem bylo v pákistánském Pešáváru zabito 75 lidí v křesťanské čtvrti a 130 zraněno. Týž den v Nairobi zabíjeli muslimové v nákupním středisku ty, kteří neznačili odpověď na otázku, jak se jmenovala prorokova matka.

Idea Nového zákona je však založena na asymetrii lásky. Nejde o lásku, jako je obecná romantická emoce. Jde o lásku existenční povahy. Máme dát přednost druhému před sebou samým a tento zřejmý nepoměr je základním předpokladem pro existenci dobra. Křesťanství je ovšem daleko víc než etický systém zakotvený v regulovaném sekulárním humanismu. V křesťanství jde o požadavek víry a právě o tu již zmíně-

*nou asymetrii lásky. Milovat své nepřátele je nesmírně těžký úkol zvláště tehdy, když si své nepřátelství k nám chystají zopakovat. Naše dnešní křesťanská identita je neustále rozměňována ideologií multikulturalismu. Dá se říci, že západní civilizace pod sebou řezou větev. Staleté principy přistěhovalec-
tví byly podmíněny asimilací. Prostě tím, že noví lidé se přizpůsobili těm, kteří na teritoriu už žili a měli svou identitu. Multikulturalismus, pojem kultury hromadné v praxi vypadá tak, že každý si dělá, co chce, a výsledkem je kultura žádná! Lidé už nežijí spolu, ale vedle sebe a číhají na sebe navzájem. Nyní se na západě budují mešity a v islámských zemích zapalují kostely. My křesťané, potomci křižáků, se omlouváme za nájezdy na Blízký východ v jedenáctém až třináctém století, zatímco muslimové pokládají tři předešlá staletí své expanze do severní Afriky a Evropy, tedy do oblastí výrazně křesťanských, jako civilizačně oprávněné.*

Jeden z islámských představitelů nedávno prohlásil: „Zničíme Spojené státy zevnitř“. A aby to jeho soupeřníci lépe pochopili, dodal: „Nepokoje v muslimských zemích nabudou takového charakteru, že vojenské zásahy zásadně rozvrátí jak evropskou, tak i americkou ekonomiku.“ Všichni znáte dnešní situaci. Nepodobá se této předpovědi? Pokusy západní civilizace v Afganistanu a Iráku spojit teokracii s demokracií jsou nemožné, protože oba pojmy jsou logicky neslučitelné.

A znovu přijdeme k Ježíšově větě z Matoušova evangelia, verš třicátý devátý. „Jestli vás někdo udeří po pravé tváři, nastavte mu levou.“ Ekumenická jednota křesťanů na to musí odpovědět: Nastavit může kaž-

dý z nás pouze vlastní tvář. Nikoliv tváře našich bližních. **TY musíme bránit!**

Po přednášce následovala panelová diskuse a po ní ekumenická bohoslužba, které předsedal a zvěstováním Božího Slova sloužil nově zvolený biskup brněnské diecéze CČSH Juraj Jordan Dovala.

Večerní program vyplnil Smíšený pěvecký sbor Rastislav z Blanska pod vedením Ja-

roslava Martináska. V jeho podání zazněla skladba „Svatý Cyril a Metoděj“ od Pavla Křížkovského a od Josefa Haydna „Missa Sancti Bernardi“. Spoluúčinkoval orchestr Czech Virtuosi.

Jak jsem již naznačil, příští Slavkovské dny smíření se budou konat ve Slavkově u Brna a to ve dnech 3.–4. října 2014.

JK

(Poznámka redakce: Autor článku a současně autor úvodního slova tohoto čísla, rev. Jaroslav Krátka, SChLJ, je předsedou o. s. Slavkovská iniciativa smíření. Je duchovním Evangelické církve augsburského vyznání a působí v TV Noe a Radiu Proglas)

Staronový moravsko-slezský bailiv

Požízkové (z Jestřebí) jsou v Prostějově usazeni asi 100 let. (Alois Ernest: „Občané s erbem“, Muzeum Prostějovska 2001.) Já sám jsem je osobně zažil až po „sametové revoluci“, když se jejich představitel vrátil ze Švédska do vlasti. Jméno bylo ovšem známé již dříve. Psal se rok 1973, kdy se snad stalo známým po celé Evropě. (P. O. Johansson: „Pavlína“, Votobia 2005.)

S PhDr. Jiřím Pořízkou, BSc., jsem se seznámil při kulturních akcích města Prostějova, kde jsem figuroval jako místostarosta, starosta a posléze primátor. Naše spolupráce

začala již v roce 2003 při organizování charitativních koncertů, na jejichž pořádání se město finančně podílelo. Ze spolupráce se vyvinulo přátelství a také má zvyšující se angažovanost v Řádu sv. Lazara. Od záslužného kříže jsem se stal členem, komandérem a v minulém roce prostějovským komturem a nedávno na Strahově v Praze (9. 11. 2013) i řádovým rytířem.

Když po odchodu bývalého velkobailiva pozbyl své funkce i moravskoslezský bailiv PhDr. Jiří Pořízka, BSc., GCLJ, bylo jednohlasnou volbou a přáním našich členů, aby se do funkce vrátil. Stalo se tak jmenovacím aktem J. E. velkopřevora PhDr. Ludvíka hraběte Belcrediho z 2. 9. 2013 a potvrzením J. E. velmistra z 6. 10. 2013. Bez jeho osobnosti by v naší republice náš Řád vůbec neexistoval, jakož ani ve Švédsku a v Dánsku. Byl v roce 1972 jeho obnovitelem a zdá se, že tato skutečnost je neustále mnoha lidem v našem řádu neznáma. (Josef Dolejší: „Duch smaragdového kříže“, Agentura Pankrác 2003.) Zdá se, že si ji neuvědomuje ani vedení Řádu.

K nejnovějším jím iniciovaným akcím patří vydání brožurky „Lazariáni na Moravě“ (k dostání u sekretáře Dr. Vařeky) a výstava Rytířské řády v Hodoníně, která by se

bez jím zapůjčených exponátů nemohla uskutečnit. Katalog výstavy otevřené od 31. 10. 2013 do 31. 1. 2014 je možno zakoupit u sekretáře Dr. Vařeky.

Bailiv klade velký důraz na ekumenický charakter Řádu a v rámci možností ho podporuje. Výraznými činy v těchto aktivitách přispívá náš senior kaplan a referendář MSB rev. Jaroslav Krátka, SChLJ, který je srdcem i duší významné Slavkovské iniciativy smíření.

Do budoucna plánuje prostějovská komenda zpřístupnění kaple sv. Lazara při kostele sv. Petra a Pavla, kam by se mohla přenést část nyní otevřené výstavy.

Prostějovské veřejnosti je Dr. Pořízka znám mimo jiné i proto, že se stal v roce 2005 jedním z prvních nositelů Ceny města Prostějova a jako významný malíř je uveden v publikaci „Prostějov v malbě, kresbě, grafice“, vydané městem Prostějovem v roce 2004.

Přejme našemu bailivu mnoho zdraví a setrvání v Řádu.

MP

Poznámka redakce: autor článku, Miroslav Pišťák, KLJ, je primátorem statutárního města Prostějova a velitelem Prostějovské komendy

Hospic Jana Pavla II. ve Rwandě

Dne 2. května 2013 byl v Kabuga ve Rwandě slavnostně uveden do provozu a požehnan Hospic Jana Pavla II. Nový hospic má nejen kapli, ale v přilehlém okolí i křížovou cestu od polského umělce Jana Funka. Nalézá se asi 20 km od hlavního města Rwandy Kigali. Hlavní město se rychle rozrůstá a do Kabuga se nyní stěhují některé úřady a instituce. Žije zde množství různorodých emigrantů z okolních států. Společnost tak není jednotná a po předchozí občanské válce s milionem mrtvých a třemi miliony uprchlíků je vzájemně velmi podezřívavá. Kromě toho tam nyní působí některé problematické sekty.

Tento první hospic v Africe je postaven díky aktivitám *Kongregace sester od andělů*, která provozuje misie v Africe již 29 let. Kromě Rwandy působí ještě ve Východním Kongu a Kamerunu. Provozují zdravotní střediska, zabývají se léčením podvýživy, mají mateřské školy, dílny s výukou stříhů, šití a vyšívání. Kromě toho organizují pomoc pro 600 sirotků, kteří žijí v náhradních rodinách. Počátkem roku 2010 otevřely ve Rwandě i zubní ambulanci. V roce 2011 zahájily stavbu hospice ve střední Rwandě pro nemocné v terminálním stavu, což je v těchto končinách zcela ojedinělý počín. Původní cena stavby byla

vypočítána na 67.000 euro, ale během výstavby se zvýšila asi 2,5 krát. Jen vybavení má stát 25.000 euro a odhadnuté provozní náklady na květen až prosinec 2013 se odhadují na 15.860 euro. Nadační fond solidarity s chudými třetího světa – MAITRI (<http://maitri.jinak.cz>) a Společenství pomocníků řádu sv. Lazara (<http://web.katolik.cz/svlazar/>) přispěly od roku 2007 do června 2013 celkem částkou 87.550 euro. (Z toho Nadační fond asi 2/3 a Společenství 1/3. Tyto organizace mají personální propojení a v některých akcích působí společně.)

PJ

Lazariánská kolébka pro prince Jiřího

Maďarský řezbář a restaurátor Árpád Rostás, člen Řádu sv. Lazara Jeruzalémského, který má za sebou celou řadu restaurátorských projektů toho nejprestižnějšího

charakteru (například opravy dřevěných schodišť na zámku ve Versailles, dřevěných interiérů maďarského parlamentu nebo vatikánských paláců), vytvořil kolébku pro letos narozeného prince Jiřího, syna prince Williama a Catherine, vévodkyně z Cambridge, který je přímým následníkem britského trůnu.

Kolébka je zhotovena z nejušlechtlejších dřev, která autor osobně vybíral. Na kolébce je jemnou intarzií zobrazen britský a maďarský znak a rovněž zelený kříž Řádu sv. Lazara Jeruzalémského. Předání kolébky se kromě autora zúčastní i Eva hraběnka Nyáry, maďarská velkopřevorka. Kolébka

byla slavnostně požehnána v chrámu sv. Anny v Budapešti 26. září 2013 za přítomnosti novinářů a televizních kamer.

V osobě autora kolébky má tento příběh i svou sociální rovinnu, která dobře souzní s posláním a činností našeho Řádu. Árpád Rostás se totiž narodil ve velmi chudé romské rodině a dětství a mládí strávil v různých dětských domovech. Vlastní pílí a úsilím se vypracoval na jednoho z nejvýznamějších evropských restaurátorů a nyní se – i jako člen Řádu sv. Lazara – velmi zasazuje o mládež ze sociálně znevýhodněných a vyloučených vrstev.

PJV

Úspěšná spolupráce s německými spolubratry v dodávkách humanitární pomoci

Pokud mnohahvězdičkové hotely zjistí v prádle menší vady, ihned je vyřazují. Takový materiál sbírají naši němečtí spolubratři – velitel Komendy Hessen-Nassau

chev. Ernst-Josef Finta von Haralyi-Pávai, KCLJ-J, se svou paní a dalšími spolubratry. Společenství pomocníků řádu sv. Lazara odvezlo 50 banánových krabic s tímto

materiálem do Domova se zvláštním režimem v Terezíně. 160 zaměstnanců tam pečuje celkem o 260 klientů, z nichž část je upoutána na lůžko. Dodávka byla přijata s vděčností.

V našem státě o takovou spolupráci v současné době zatím není ze strany hotelů zájem.

Další dodávka směřovala k boromejkám. Po počáteční nedůvěře se podařilo přesvědčit sestru Konsolátu z jejich Domova v Praze – Řepích (kde kdysi dožil i populární Babinský). Kromě boromejek a civilních zaměstnanců tu o ležící pacienty pečují pod odborným dozorem i vězenkyně. Dodávku pomohla zajistit sestra Marie Goretti, SCB, z Nadace Dobré dílo sester sv. Karla Boromejského. Dodali jsme plně naložené nákladní auto a s dodávkou byli velmi spokojeni. Jednalo se o: 2 gauče, 2 televizory, ložní prádlo, prádlo pro operační sál, operační nástroje, lékařské lehátko, civilní oblečení, záclony, nemocniční oblečení, lékařské nástroje.

PJ

Nadace Dobré dílo sester sv. Karla Boromejského

Deutsche Lazarus Stiftung

Hagenweg 2L

37081 Göttingen

Německá spolková republika

V Praze, dne 17.10.2013

Vážení přátelé a dobrodinci naší nadace,

dovolte nám, abychom Vám poděkovali za Váš dar, který jsme od Vás obdrželi. Vědomí, že nezištná dobročinnost a vzájemná pomoc nezná hranic, nás naplňuje velkou radostí. Jsme Vaší nadací a všem Vaším donátorům vděční za všechny naše potřebné, kterým Vaše dary, prostřednictvím naší nadace, pomáhají ulehčit jejich mnohdy velmi složité životní situaci. Děkujeme Vám i za všechna zařízení našich Milosrdných sester sv. Karla Boromejského a další společnosti, společenství a farnosti, kterým jsme Vaše dary buď již předali, nebo tak v brzké době učiníme. Vždy když sledujeme radost těch, kteří byli Vašimi dary obdarováni, přejeme si, abyste mohli tuto naši radost sdílet spolu s námi.

Naše nadace byla založena před 20. lety Kongregací Milosrdných sester sv. Karla Boromejského. Ve svém názvu neseme jméno světce, který je patronem celého řádu a celou svojí činností naplňujeme cíle, které jsou ve shodě s cíly naší kongregace. Pomáhat bližním je pro naši nadaci a všechny kdo v ní pracujeme radostným posláním.

Velice si vážíme Vašich darů, kterými jste pomohli naplňovat poslání naší nadace a všeho „dobrého díla“ sester Boromejek a z celého srdce Vám za ně děkujeme. Těší nás Váš zájem o druhé, o lidi, kteří se ocitají mnohdy ve velmi složitých životních situacích. Nejen k nim směřují naším prostřednictvím Vaše dary.

Vážení přátelé a dobrodinci Nadace dobré dílo sester sv. Karla Boromejského, přijměte, prosím, znovu za všechno, čím jste nám pomohli a podpořili naši práci, upřímné „Pán Bůh zaplať!“.

Za všechno a za všechny vděční

S. M. Marie Goretti Boltnarová, v. r.
místopředsedkyně správní rady

Ing. Petr Staněk, v. r.
místopředseda správní rady

Zájezd Lazariánského servisu v Prostějově do Biogradu na Mori

V letošním roce se konal tradiční zájezd do Biogradu na Mori pod vedením paní Zapletalové. Byl to už desátý jubilejní ročník. O zájezd je mimořádný zájem mezi seniory a postiženými, kteří vítají možnost bydlení v bungalovech, které se nacházejí hned na pláži. Tím je výrazně ulehčen vstup do moře. Letos se zájezdu zúčastnilo 35 lidí. Cena na osobu je 7 300 Kč. V ceně je zajištěno ubytování, polopenze a doprava na místo. V současné době již přijímá paní Zapletalová závazné objednávky na příští rok. Zájemci ji mohou kontaktovat na telefonu 776 054 299.

Za perfektní zajištění všech věcí kolem cesty a pobytu děkujeme jménem vedení Moravskoslezského bailiviku paní Zapletalové.

MV

Výstava věnovaná rytířským řádům

V současné době probíhá v Masarykově muzeu v Hodoníně výstava věnovaná čtyřem rytířským řádům: maltézským rytířům, Božím hrobu, Německým rytířům a řádu sv. Lazara.

Výstavu inspirovala paní Vladimíra Mašková svým nápadem, který přednesla na schůzi olomoucké komendy před třemi lety. Žel galerie našeho bývalého člena pana Libora Gašparoviče se provedení

neujala. S přáním realizace nakonec vystoupil spolubratr PhDr. Marek Vařeka, PhD., CLJ, který ji také s pilí a houževnatostí jemu vlastní dovedl až k úspěšnému závěru. Patronát nad výstavou převzal

bailiv Pořízka. Sám půjčil na výstavu snad 50 % vystavených materiálů. Zbytek byl zajištěn ze soukromých a státních institucí, jako Státní zámek Telč, Muzeum

v Bruntále, prof. František X. Halas a další. Výstava probíhá od 31. 10. 2013 do 26. 1. 2014 v prostorách Masarykova muzea v Hodoníně. Z výstavy byl vydán katalog, kde zájemce nalezne základní informace k dané problematice.

Výstava byla zahájena velkou vernisáží, které se zúčastnilo 130 lidí, kteří pozitivně hodnotili účast členů řádu. Na vernisáži vystoupil mužský pěvecký sbor Orlice a sólistka Lenka Vařeková. Díky sponzorovi Ing.

Josefu Adamcovi se podařilo zabezpečit raut, který přišel všem účastníkům vhod.

Věříme, že tato výstava přispěje k pochopení řádových aktivit mezi širokou veřejností. O výstavě natočila Česká televize reportáž (Toulavá kamera), která byla odvysílána 1. 12. Na ČT1 v hlavním vysílacím čase od 10:00 hodin. Tento pořad sleduje 2 000 000 lidí. Od odvysílání se počet návštěvníků ztrojnásobil a je o ni skutečný zájem. Lidé jezdí na výstavu prakticky ze všech koutů republiky. Kromě 130 návštěvníků vernisáže se od doby otevření přišlo na výstavu podívat dalších 150 lidí. Odkaz na reportáž z Toulavé kamery a TV Slovácko naleznou naši bratři a sestry na našem webu, kde přibyla nová kolonka VIDEO. <http://www.msbaivilva-zarus.cz/video/>

MV

Výstava pro Řád maltézských rytířů v Praze

Sekretář MSB Dr. Marek Vařeka byl požádán prokurátorem Suverénního řádu maltézských rytířů o přípravu výstavy, která by se věnovala 900 letům tohoto řádu, které si v letošním roce připomínáme. Výstava byla koncipována jako průřez celkovou historií. České velkopřevorství nabídlo předměty. Autor měl volnou ruku při jejich výběru. Výstava je umístěna v prostorách Klementina. Dr. Vařeka zajistil sponzory, díky nimž se podařilo výstavu uskutečnit. K výstavě byl vydán katalog, jehož autorem je PhDr. Milan Buben.

Vernisáž se konala 24. 11. 2013. Byl přítomen patron celé výstavy J. J. Karel kníže Schwarzenberg, velvyslanec maltézského řádu v České republice J. E. Mario Quagliotti a další velvyslanci zastoupení

v České republice. Výstavu zahájil generální ředitel Národní knihovny, který ocenil profesionální přístup autora. Potom následovala samotná vernisáž. Všichni přítomní členové Maltéského řádu byli překvapeni, že autor výstavy je členem Řádu sv. Lazara.

Výstava je otevřena do 5. 1. 2014. Je vhodnou inspirací také pro náš Řád. Pokud tedy pojedete některý náš člen do Prahy, vřele doporučujeme navštívit tuto výstavu. Pro nás jako Řád je to rovněž reklama, kdy jeho člen připravil výstavu pro bratrský řád.

(převzato z Bulletinu Moravskoslezského bailiviku)

Obnovená kaplička sv. Lazara v Kutné Hoře

V Kutné Hoře byl již ve 13. století kostel svatého Lazara se stejnojmenným špitálem. Stával v místech dnešního plaveckého stadionu, poblíž bývalého cukrovaru. Kostel i špitál během husitských válek zanikly. V 19. století byla na tomto místě postavena kaplička, zasvěcená témuž světcí. Ta byla ale v 70. letech 20. století zbořena. Až donedávna připomínal tato fakta jen název ulice – U Lazara.

Až nyní byla kaplička podle dostupné dokumentace obnovená. Stalo se tak díky několika nadšencům z občanského sdružení Denemark (název pochází od historického mlýna na Kutnohorsku <http://denemark.jidol.cz/>), které se zabývá ochranou přírody a údržbou kulturních památek v Kutné Hoře a okolí. Obrázek na kapličce ovšem nezobrazuje vzkříšeného Lazara, přítele Páně, ale žebráka Lazara z podobnosti v Lukášově evangeliu.

Slavnostní posvěcení obnovené kapličky proběhlo 28. října 2013. Náš Řád na této slavnosti zastupovali PhDr. Filip Dostál, KLJ, a MUDr. Vladimír Němec, KCLJ. Ačkoli byl svátek, sešla se zde téměř stovka lidí. Chev. Dostál seznámil přítomné s historií a současným posláním našeho Řádu. Poté se ujal slova kutnohorský arciděkan, P. Mgr. Jan Uhlíř. Přečetl podobnosti o boháči a Lazarovi z 16. kapitoly Evangelia podle sv. Lukáše, po krátké promluvě kapličku posvětil a nakonec udělil přítomným požehnání. A vzhledem k datu byla slavnost ukončena zpěvem státní hymny.

VN

